

dem end nødvendig, og at de derfor ogsaa bør have en lovhjemlet Ret til vedblivende at faa Del i Anstaltens Overskud. Man bør derfor formentlig nu forlade Principet med de stadig tilbagevendende Bonuslove og i Stedet derfor lade Bonusudbetaling indgaa som et statutmæssigt Led i Anstaltens Virksomhed; herfor taler i lige Grad Hensynet til Anstaltens og til dens Interessenters Tarv.

Ved de foreslaaede Regler for Bestemmelsen af den Del af Overskudet, der efter hver femaarige Opgørelse skal anvendes til Bonusuddeling, er man gaaet noget bort fra den Ordning, der var fastsat i Lov af 26. Marts 1898. Ifølge denne var det Beløb, der kunde komme til Udbetaling som Bonus, efter nærmere angivne Regler afhængigt af Forholdet mellem Reservefonden og Summen af Passiv og Aktiv. Saaledes som disse Regler vare fastsatte, kunde imidlertid under uheldige Omstændigheder en lille Svingning i Summen af Passiv og Aktiv medføre en uforholdsmæssig og ganske umotiveret Forandring af Bonusbeløbet. Tænkes saaledes Reservefonden f. Eks. at udgøre et Beløb, der ligger mellem 13 og 14 pCt. af Summen af Passiv og Aktiv, men kun ubetydelig over 13 pCt., vil en ganske ringe Stigning af Passiv og Aktiv, f. Eks. foraarsaget ved en mindre Forøgelse af Tilgangen af ny Forsikringer, kunne bevirke, at Reservefonden gik under 13 pCt.; men dette vilde atter have til Følge, at Bonusbeløbet formindskedes fra $\frac{9}{20}$ til $\frac{8}{20}$ af Overskudet, altsaa med $\frac{1}{9}$. Dette er hverken praktisk eller retfærdigt lige over for Interessenterne, og man har derfor anset det for rettest at afværge en saadan Mulighed. Dette kunde uden Vanskelighed opnaas ved en Ændring i den Skala, hvorefter Bonusbeløbet beregnes. Naar man ikke har indskrænket sig hertil, men har foreslaaet en mere gennemgribende Forandring, er Grunden hertil væsentligst den, at man ved Fastsættelsen af de ny Bonusregler har tilsigtet ad denne Vej at give Interessenterne Erstatning for en Præmienedsættelse. En egentlig Nedsættelse af Anstaltens Præmier vilde nemlig ikke kunne tilraades, dels fordi den altid vil være forbunden med nogen Risiko, dels og navnlig fordi den ikke vilde stemme med det forsikringstagende Publikums Stemning og Ønsker. Det vil være mere hensigtsmæssigt og mere sikkert at beholde de nuværende Præmier og derefter, naar Statusopgørelserne udvise Overskud, at tilbagebetale, hvad der er betalt ud over det

strengt nødvendige. Ved saaledes med bestemte Mellemrum at foretage, hvad man kunde kalde en Regulering af de skete Præmiebetalinger, opnaar man endvidere den Fordel for de forsikrede, at man kan gøre Præmieafslaget større, end man turde tillade sig, hvis det skulde ske forud. Men naar saaledes Bonusudbetalingerne for en Del træde i Stedet for en egentlig Præmienedsættelse, maa man anerkende, at de forsikrede have en *fortrinsvis* Ret til en Bonus af samme Størrelse som en tilladelig Præmienedsættelse, saa snart det dertil fornødne Overskud er tilvejebragt. Man har derfor som Hovedregel for Bestemmelsen af, hvor meget der vil være at uddele som Bonus, foreslaaet, at Overskudet forlods skal anvendes til Bonus med et Beløb, der svarer til den Reduktion af Præmierne, som efter Bedømmelsen af alle herhenhørende Forhold maa anses for passende. Som et saadant Beløb har man ansat 5 pCt. af Bonustallene, hvilket vil svare til en Nedsættelse af mellem 5 og 15 pCt. af Præmierne for de forskellige Forsikringsarter.

Som Betingelse for Anvendelsen af denne Regel har man dog sat den Bestemmelse, at Reservefonden ikke maa være saa lille, at der vil kunne opstaa nogen Betænkelighed med Hensyn til Anstaltens Sikkerhed. Man har derfor foreslaaet samme Minimumsgrænse for Reservefonden som ved den nugældende Bonuslov, nemlig 5 pCt. af Summen af Passiv og Aktiv. Skulde Reservefonden nogensinde gaa ned under et saadant Beløb, skal Overskudet forlods anvendes til Supplerings af Fonden, saaledes at den naar den nævnte Størrelse, og først da kan det resterende af Overskudet anvendes til Bonus.

Med Hensyn til den Del af Overskudet, der maatte være tilbage, efter at eventuelle Tilskud til Reservefonden i Henhold til det ovenstaaende have fundet Sted, og efter at der til Bonusuddeling er henlagt et Beløb saa stort som 5 pCt. af Bonustallene, vil det formentlig være det naturligste, at denne Del deles lige mellem Reservefonden og Bonusfonden. Ved Undersøgelser, der ere foretagne i Anstalten, har man fundet, at Reservefonden paa denne Maade formentlig vil opnaa en passende Størrelse. Disse Undersøgelser kunne efter Sagens Natur ikke gøre Krav paa nogen fuldstændig Nøjagtighed, idet de maa baseres paa Antagelser om saadanne fremtidige Forhold — Tilgangen af ny Forsikringer, frivillig Afgang o. l. — der